

Forslaget under Nr. 39 gaaer ud paa en Redaktionsforandring, Forslagene under Nr. 40, 41 og 42 ere væsentlig kun Følger af de Afstemninger, der have fundet Sted ved 2den Behandling; de gaae nemlig ud paa at nævne flere Documenter blandt dem, der ere fritagne for Stempelafgift, de Documenter nemlig, som man ved Afstemningen under anden Behandling har fritaget for Stempelafgift. Kun Forslaget under Nr. 42 gaaer tilbeels videre, forsaavidt det gaaer ud paa, udtryffeligt at tilføie nogle flere Protokoller end dem, der tidligere vare omtalte i det paagjældende Stykke i § 73, idet man nemlig har føiet til Protokoller „for Højs- og Synsmænd m. m.“ Man har nemlig vel antaget, at det fulgte af sig selv, at disse Protokoller skulde være stempelfrie; der har albrig tidligere været Tale om, at der skulde bruges stempelt Papir til dem, og efter hele Affattelsen af Lovforslaget kunde det heller ikke være tvivlsomt, at de ogsaa fremdeles maatte være stempelfrie; men da Opmærksomheden er bleven henledet paa dette Punkt, har man meent, at det dog kunde være hensigtsmæssigt udtryffeligt at tilføie den for at fjerne enhver Tvivl. Forslaget under Nr. 43 gaaer ud paa en Tilføining til § 86, og det danner et formeentlig nødvendigt Supplement til hvad der blev vedtaget ved anden Behandling om Sognefogdernes Berettigelse til at give Attest ved Belæggelse med stempelt Papir. Det er nemlig en Selsølgje, at naar Sognefogder skulle kunne udføre denne Act, saa maa der ogsaa paahvile dem et Ansvar, naar de tilsidefætte, hvad der i den Henseende kan fordrres af dem. Man har nu meent, at det ikke vilde være rigtigt at lade Sognefogderne gaae ind under de almindelige Ansvars- og Mulkestbestemmelser, som findes i Udkastets § 81 og følgende Paragrapher, idet man nemlig mener, at Sognefogderne ikke burde have det Hverv, i Almindelighed at paasee Stempelloygivningens Overholdelse, et Hverv, der tilvisse vilde falde dem meget tungt; men naar man allsaa ikke vilde lade dem gaae ind under disse almindelige Regler, saa var det nødvendigt at give en særlig Bestemmelse for deres Vedkommende, hvad Strafsansvaret angaaer.

Under Nr. 44 er der stillet et Forslag af den meget ærede Indenrigsminister, som er til-

traadt af Udvalget; det gaaer jo ud paa at henstille det til Ordning af administrativt Ved, gennem kongelig Anordning, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Forholdet mellem de forskjellige Landsdele, hvad Brugen af stempelt Papir angaaer. Dette Forslag er Resultatet af Overveielser, som have fundet Sted, og hvorved saavel den slesvigiske Minister som forskjellige Embedsmænd, navnlig ogsaa fra det holsteenske Ministerium, have havt Leilighed til at udtale sig. Jeg har selv havt den Ære at deeltage i en saadan Overveielse, og ikke blot jeg, men det hele Udvalg har sluttet sig til Ministeriets Forslag. Det forholder sig jo nemlig, som jeg allerede bemærkede ved denne Sags anden Behandling, saaledes, at Forholdet nu stiller sig paa den Maade, at der ikke skal bruges stempelt Papir mere end een Gang, om ogsaa de forskjellige Parter maatte have Ophold deels i Kongeriget og deels i en af de andre Landsdele, hvorfor særligt Stempletpapir er anordnet, og om ogsaa disse Parter maatte forandre Bopæl, og man har meent, at dette Forhold i det Væsentlige skulde opretholdes. Men det er jo vistnok, at dette ikke bør stee eenfaldigt, men kun under Forudsætning af, at lignende Kæmpelser som dem, man fra Kongerigets Side vil indrømme de andre Landsdele, ogsaa fra disse Side blive indrømmede i Henseende til Forholdet til Kongeriget. Naar man allsaa ikke endelig kan afgjøre denne Sag her i Loven, har man meent, at det vilde være rettere at udslyde den til Ordning ved en særlig kongelig Anordning, som man antager maa kunne komme istand efter Forhandlinger mellem de forskjellige Ministerier indbyrdes, uden at derved, hvad Lovgivningen for de andre Landsdele angaaer, forandres Noget i det hidtil Bestaaende, idet man nemlig ved en saadan Ordning i en særlig kongelig Anordning vilde vinde det, at man efter forudgaaende Forhandlinger kunde faae afgjort flere saadanne enkelte Punkter, hvorom der deels i den senere Tid har været Tvivl, og hvorom der deels muligviis kunde opstaae Tvivl, naar det hidtil bestaaende Forhold brydes ved en ny Lov for Kongerigets Vedkommende. Under Nr. 45 har Udvalget stillet et Forslag om, at Loven skulde ledsages med en Indholdsfortegnelse; det er i Henhold til hvad jeg